

IUL. 2005

LIBERTATE • DEMOCRAȚIE • ADEVĂR

21 Radical

COTIDIAN INDEPENDENT • SIBIU

Anul III,
(CCIL)
Nr. 466
Joi,
1
octombrie
1992
5 lei

Proști sau prostiți?

Cine își permite, alături de ideologul ideologilor, Brucan, să lipească pe fruntea unui popor eticheta „PROȘTI” este un porc, pentru care-i bună orice cociună. În primul rând, că nu există popoare proaste, chiar dacă pier prostete — toate își au proștii lor, dar mai ales nemernicii lor, vinzători lor, trădătorii lor. Cu atât mai mult chestia se potrivește poporului nostru, care nu-i prost deloc, dar în inima lui ier-tătoare încap toți. De aceea, mulți au vrut și vor să-l prostescă. În ce măsură au reușit, însă, poate afla oricine consultând istoria acestui Pământ-Vatră (nici o aluzie la „Vatra Românească” — formațiune nepolitică). Pentru a demonstra cele de mai sus, fie și recurând la jocurile copiilor vom aminti că românii (copii) spun „te-am prostiț” nu „te-am mințit”. (Vezi și DEX, pag. 753) Minciuna, pentru acest popor (ca și „manipularea”) e o „investiție” prea modernă până acum, chiar dacă cele două locuțiuni sint, pe

unde... siameze.

Spun, acum, unii: românii și-au ales conducătorii pe care-i merită. Da! Și ce-l cu asta? Sînt proști? Nu, domnilor, „judecatori” ai popoarelor. Românii nu sînt proști, au fost prostiți. Altfel spus, mințiți. Și de cine? De cei mai nemernici, care se bat în piept cu ciocanul dragostei față de mase (ce fel de „mase” nici ei nu știu), cu scuturile „patriotismului” (patriotard) cu feliile plinii țigărite din explozia mămăligii, cu...

Nu, domnilor, înțelepciunea și bunul simț al acestui popor nu are de-a face cu vorbele (aceleași) ale domnului Iliescu — ufi!, el cu tratatele cu rușii, el cu minciuna (în sens modern) despre moșieri, el cu toată sleahta lui dejistă și ceaușistă, el cu alianța lui verdeată (de Verdet și C.V. Tudor), el cu rușii și roșii lui!

Nu, domnilor, românii au votat așa cum au votat, fiind prostiți de cei ce-și fac un titlu de glorie considerându-i stupid poeple.

Nu, domnilor!

Traian SUCIU

Stagnare sau schimbare

Aceasta este alegerea pe care electoratul român va trebui să o facă în turul doi al alegerilor prezidențiale. Într-o republică parlamentară, cum este Germania, de exemplu, persoana președintelui și culoarea lui politică nu este importantă, dar la noi, unde puterea președintelui este imensă (vezi Constituția) culoarea lui politică este de o importanță covârșitoare. Prerogativele pe care le are îl pot transforma rapid într-un dictator, lucru care nu trebuie neglijat, deoarece școala politică ce l-a creat pe Iliescu este o școală a puterii discreționare, a sfidării valorilor naționale și a înrobirii populației în numele unor ideologii străine. Având în vedere că opțiunea de stînga, evidentiată prin aceste alegeri, nu face decât să ne închidă ușa spre Occident, cu toate repercusiunile pe care acest lucru le incumbea, este

de așteptat ca în următoarea etapă România să se orienteze spre „țările frățeste” de culoare roșie (a se vedea credința nestrămutată în valorile comuniste ale domnului Ion Iliescu). Am putut constata, pe parcursul unei jumătăți de veac, ce poate însemna și unde duce un sistem politico-economic de tip asiatic (am numit aici comunismul) a cărui perpetuare, sau doar păstrare parțială, poartă numele de CATASTROFĂ.

Lipsită de credibilitate în rîndul țărilor dezvoltate, țara noastră va fi lipsită de credite și garanțiile pe care acestea le-ar putea da, lucru care va face ca doar investitorii de mîna a doua să se aventureze pe piața noastră, fapt care va avea repercusiuni economice imediate, ce se vor concretiza prin scăderea exportului, creșterea șo-

majului și a inflației, adică perpetuarea stării în care ne aflăm. Adică STAGNARE. Pentru noi acest lucru este curată sinucidere, sau mai bine zis intrarea „glorioasă” în lumea a treia, transformarea noastră într-un cap de pod al Orientului mai mult sau mai puțin apropiat.

Alegerea lui Emil Constantinescu nu va aduce, desigur, imediat bunăstare paradisiacă, dar în mod cert va aduce ceea ce este necesar credibilitate, care ar putea debloca liniile de credit ale Occidentului (atît de necesare pentru stoparea declinului economic și financiar) și deschiderea piețelor acestuia. În repetate rînduri, mai mult sau mai puțin deschis, marile puteri economice au condiționat relațiile economico-financiare cu România de o SCHIMBARE politică. Nu are rost să mai spunem aici că această schimbare este și o necesitate istorică. Dacă țara noastră va continua linia politică de stînga, pe care se află în prezent, vom putea să ne „mîndrim” cu poziția de felinar roșu din coada trenului țărilor est-europene, dacă nu riscăm chiar să ajungem pe o linie moartă, de pe care să asistăm la intrarea vecinilor în Comunitatea Europeană, în timp ce noi vom exporta apă minerală în țările africane. Este o perspectivă sumbră, care, pe scurt, poate fi ilustrată prin versurile „Vai de biet român săracul / Înăpol tot dă, ca racul”.

Marius GHEORGHIU

Analiza rezultatelor alegerilor continuă

Ieri, 30 septembrie, membrii Biroului Electoral al Circumscripției nr. 33 (cuprinzînd județul Sibiu) au plecat la București pentru a pune la dispoziția Biroului Electoral Central documentele oficiale privind desfășurarea și rezultatul alegerilor din data de 27 septembrie. În momentul centralizării tuturor datelor din întreaga țară, va începe operațiunea de stabilire a limitelor procentuale minime de

reprezentare în Parlament (operațiune la care vor participa, pe lângă oficialități și reprezentanți ai partidelor și formațiunilor politice precum și observatori), urmînd a se stabili modalitatea de repartizare a procentelor astfel disponibilizate. În momentul în care vom dispune de datele necesare unei informări complete în acest sens, vom reveni cu amănunte și comentarii.

În discuție: problema locuințelor

Marti, 29 septembrie a.c., a avut loc la Primărie ședința Comisiei de repartizare a locuințelor. Iată, în câteva cuvinte, cum ajunge o locuință în discuția acestei comisii: Agenția de Fond Locativ — administratorul imobilelor proprietate de stat — comunică Primăriei locuințele disponibile (locuințe proprietate de stat, pentru care nu există un contract de închiriere valabil încheiat); toate locuințele disponibile sînt prezentate comisiei de către șeful

Serviciului de administrare al domeniului public Sibiu, sub forma unor referate, în care este descrisă situația locuințelor respective, precum și solicitanții care nominalizează locuința în cauză și, de asemenea, cei care deși nu știu despre existența acestei locuințe ar fi îndreptățiți să o primească.

Comisia, pe baza prevederilor Legii nr. 5/1972, repartizează locuințele puse în discuție, nominal — pentru pensionari, cazuri speciale, deo-

sebite, ori angajații primăriei și societățile ori regiile autonome cu capital de stat. Revînd la ședința de marti, s-a spus că au fost analizate cererile pentru 8 locuințe disponibile, din care prezentăm și noi un caz ce ni s-a părut mai interesant.

În str. Oștirii nr. 7 este o locuință cu două camere și dependințe, ocupată ilegal de o familie de trei persoane.

(Continuare în pag. a II-a)
Natalia DROG

Informetii

VERNISAJ

Muzeul Brukenthal — Muzeul de Istorie — Biblioteca Brukenthal vă invită, sîmbătă, 3 octombrie, ora 16 la vernisajul expoziției „PAMINT, PAMINT / TIERRA, TIERRA. COLUMB — 500 DE ANI DE LA DESCOPERIREA AMERICII”. Vernisajul va avea loc la Muzeul de Istorie.

CONCERT SIMFONIC

Filarmonica sibiană susține astăzi, de la ora 18, la Cercul Militar Sibiu, un concert simfonic, al cărui program cuprinde Uvertura la opera „Răpirea din Serai” și Simfonia nr. 40 în sol major de W.A. Mozart și Concertul pentru pian și orchestră nr. 4 în sol major de L.v. Beethoven. Dirijor — Dorel Munteanu, solist — Dragoș Mihăilescu.

RECITAL DIN LIRICA LUI SHAKESPEARE

Vineri, 2 și sîmbătă, 3 octombrie, de la ora 19.30, la Teatrul de Stat din Sibiu va avea loc spectacolul „WHEN MY CUE COMES”, un recital de versuri ale lui William Shakespeare, selectate de Ted Hughes. Spectacolul e prezentat de Institutul suedez în colaborare cu Teatrul Dramatic Regal și Consiliul pentru educație din Stockholm.

YOGA

Azi, 1 octombrie a.c., la ora 18, în Sala STUDIO a Casei de Cultură a Sindicatelor va avea loc conferința de deschidere a cursului de yoga. Veți mai putea viziona un film documentar.

„BASIC INSTINCT” LA SIBIU!

Săptămîna viitoare la cinematograful „PACEA” va rula senzaționalul film american „BASIC INSTINCT” („Instinct primar”). În rolurile principale: Michael Douglas și Sharon Stone. Regia: Paul Verhoeven.

„BASIC INSTINCT” a fost cel mai controversat film prezentat la Festivalul de la Cannes. Curînd după lansare (premiera a avut loc în 21 mai 1992), filmul lui Paul Verhoeven a bătut toate recordurile de spectatori. Film polițist, dar și de dragoste (presărat cu multe scene erotice), „BASIC INSTINCT” dezvăluie adevărata față a Americii contemporane.

TEATRU LA SFÎRȘIT DE SĂPTĂMÎNĂ

Teatrul de Stat Sibiu prezintă, la finele acestei săptămîni, piesele „Arta comediei” (azi, 1 octombrie) și „Decameronul” (duminică, 4 octombrie). Spectacolele încep la ora 19. De menționat că Agenția teatrală și-a prelungit programul de lucru, el durînd de la orele 10 la 16.

În discuție: problema locuințelor

(urmăre din pag. 1)

Locuința a rămas liberă prin plecarea unei familii, angajată a ROM TELECOM S.A. care o și solicită pentru angajării săi. Numai că, se pare că ROM TELECOM S.A. a și repartizat-o unei familii, fără a respecta, însă, lista de priorități. Astfel că cel îndreptățit — conform acestei liste — să o primească se află în proces cu această familie. Se hotărăște, în consecință, a se repartiza, totuși, locuința ROM TELECOM-ului, conform legii, dar cu condiția ca aceasta să o repartizeze la rîndul ei celui în drept. Toți sînt de acord că ROM TELECOM-ul ar trebui „amendat”, prin retragerea locuinței, dar se are în vedere că în felul acesta familia care, conform listei de priorități, are dreptul la ea ar fi implicat „lovită”.

În fine, să mai adăugăm că la nivel de municipiu există

în jur de 16 000 de cereri de locuințe, că se așteaptă un val imens de repatriați din Germania, care se pare că au prioritate în repartizarea locuințelor și că, lucru de altfel cunoscut, construcția de locuințe stagnează. Toate acestea crează o situație alarmantă în privința soluționării cererilor de locuințe.

În ideea stimulării construcțiilor de locuințe primăria intenționează să emită o hotărîre, conform căreia să se repartizeze locuințele rămase disponibile din fondul locativ de stat numai pensionarilor, cazurilor sociale și instituțiilor bugetare. Urmînd ca societăților comerciale și regiilor autonome cu capital de stat să li se concesioneze terenuri în vederea construirii de locuințe pentru angajații proprii.

Cam acestea sînt, în mare, problemele discutate, marți, 29 septembrie, la Primărie, în privința locuințelor. Să recunoaștem că perspectiva este de-a dreptul sumbră.

Lumina Aurorei

Cu patru ani în urmă, în ajunul zilei cînd trebuia să-și sărbătorească ziua de naștere — împlinea douăzeci și cinci de ani —, Brancea Florin avu surpriza să audă din gura iubitei sale că era... pocăită. Această mărturisire voia să fie un delicat refuz de a participa la petrecere. În naivitatea ei, Aurora Marcu nu-și dădu seama că dezvăluirea confesiunii căreia îi aparținea era un adevărat șoc în comparație cu vestea că nu va veni a doua zi la serată.

Timp de cîteva minute, Florin nu scoase o vorbă, însă chipul său era atît de posomorît încît ea crezu de cuviință să adauge:

— E greșeala mea că nu ți-am spus de la bun început. Am crezut că va rezolva Dumnezeu situația, m-am rugat pentru asta, dar se vede că Domnul vrea să fie altfel.

Florin continua să păstreze tăcerea. Aurora se gîndi că e mai bine să nu-i tulbure gîndurile, astfel că nu mai spuse nimic, dar în sine ea începu să se roage atît de fierbinte încît pe obraji i se vedeau două dire de lacrimi.

Florin îi luă mîna și o duse la buze, sărută virful degetelor, apoi spuse:

— De ce-mi faci una ca asta, Rora? Nu puteai să fii și tu, acolo, ca toată lumea, ortodoxă? Dar vom rezolva-o noi și pe asta, încheie el cu glas gituit.

După ce o conduse pînă în fața porții, înainte de a-și lua rîmas-bun, o întrebă:

Dialoguri cu Thais

— Cărui cult aparții?

— Merg la Casa Domnului unde se adună bapțiștii, spuse ea privindu-l senin.

Cum și-o fi petrecut el ziua următoare, Aurora n-a mai aflat, deoarece a ezitat să-l întrebe. Ceea ce nu va uita e faptul că în ziua aceea, ca niciodată pînă atunci, a stat tot timpul în genunchi și s-a rugat. În ziua aceea n-a mîncat și n-a băut nimic.

Florin nu era omul care să lase o situație neclară. Ca singur copil la părinți beneficiase de o educație aleasă. Părinții săi, atei convinși, foloseau numele Domnului doar la modul peiorativ și nu e de mirare că, la vîrsta sa, încă nu pusese mîna pe o Biblie. Dar asta nu îl oprea să fie „alergic” la fanatismul părinților. Cel puțin el, datorită

culturii unidirecționale pe care o avea, încă nu se pronunțase, nu cercetase dacă există sau nu Dumnezeu. Caracterial, era un radical, nu se mulțumea cu jumătăți de măsură; poate de aceea mărturisirea Aurorei îl făcu să se simtă pus în fața unei alternative. „Voi folosi”, medita el, „metoda reducerii la absurd. Dacă nu există Dumnezeu înseamnă că sutele de milioane de creștini sînt niște deliranti (acceptînd definiția conform căreia omul delirant se crede ceea ce nu este, sau consideră o situație a fi alta decît cea reală). Dacă nu mă număr printre ei nu înseamnă că nu pot verifica și teza contrarie: dacă există Dumnezeu, ce fel de oameni sînt cei care nu cred în El? Tot niște nebuni, deoarece se complac într-o „realitate” confecționată pe măsura comodității lor. Voi afla adevărul, cu orice preț. Nu pot rămîne în situația ambiguă de acum”.

Pentru a nu fi deranjant în cercetările sale de dulceă prezentă a iubitei, Florin se hotărî să frecventeze biserica ortodoxilor din localitate. „Să nu uit un lucru — își spunea el — pornesc de la premiza că există Dumnezeu. Rămîne ca să-L descopăr și să intru în relație cu El. Dacă nu voi reuși înseamnă că nu există și ca atare va trebui s-o smulg pe Rora din torantul acestor rătăcii, s-o aduc pe drumul cel bun”.

Iuliu GARDUȘ

Exponate din Casa „Hermes”: sculptură de fildeş din Africa Centrală și piese de vestimentație feminină chinezești.

Foto: R. BALINT

Grafică și sculptură la „Astra”

Protagonistii expoziției de grafică și sculptură, vernisată joia trecută la „Astra”, sînt Gheorghe Părcălăboiu și Adrian Popescu. Cei doi sînt și protagoniștii acestui interviu.

— Cum v-ați înțeles voi pentru acest tandem, prin propunerea grafică a semnelor tale zodiacale, Gh. Părcălăboiu, și ritualul dansurilor „Inorogilor”, prin propunerile tale, A. Popescu?

— Gh. Părcălăboiu: Înțelegerea este o completare. Prin „greutatea” lucrărilor lui Adrian (și la propriu și la figurat), am dispus un evident contrast, prin linia filiformă a lucrărilor mele. Adrian ar putea să spună ceva asemănător dar, oricum, ideea pe care am căutat să o impunem, este aceea de completare.

— A. Popescu: Noi doi ne-am dat mîna pentru că avem o sensibilitate excesivă spre sensurile, opuse, ale balanței... Dar s-a întîmplat o logodnă care poate fi de durată. „Oficializarea logodnei” ține de tridimensionarea timpului.

— Am înțeles. Dar propunerea grafică în spre completare, adică puntea ideatică, care există în această expoziție, trebuie să fi pornit de undeva și, nu neapărat, din înțelegerea dintre voi...

— Gh. Părcălăboiu: Corect. Înțelegerea dintre noi nu este programatică. La fel de bine, după vernisaj, poți avea impresia unor programări spațiale în funcție de anumite unghiuri pe care le bănuim acum. Dar, repet, și cred că îți convine formula, reprezentarea punții este o completare în această expoziție.

— A. Popescu: Sculpturile mele au șansa grafiei. Eu lucrez cu eroziunea formei în naștere... Deci, ne apropiem unul de celălalt. La fel de bine, ansamblul de monolit al lui Părcălăboiu poate deveni de factură inversă a semnului balanței propuse.

— Gheorghe, eu m-am întreținut, ceva mai înainte, cu lucrările tale. Aș spune că semnele zodiacale au dimensiuni tridimensionale prin așezarea unui mamifer (utopic, oare?), în roata timpului, nereferindu-mă, neapărat, la una dintre lucrările tale care se numește ROATA...

— Gh. Părcălăboiu: Semnul zodiacal are un „deasupra”, indiferent de zodia speciei. Tocmai de aceea, semnele zodiacale propuse de

mine sînt deasupra ideii de interpretare mozaicală. Altfel spus, radiografia mea grafică este indiferentă la zodia speciei.

— Mi-ar place să vorbim, Adriane, despre funcția piramidală, sfîrșită, într-un infinit, a INOROGILOR tăi. Adică există o regie, căutată, prin care forma salvează gravitația...

— A. Popescu: M-ai prins. La baza clepsidrei este o închipuire a imaginii care nu poate fi răsturnată. Din păcate, imaginea se răstoarnă, voit, prin șansa interpretării. Deci, te-am împăcat și pe tine și pe virtualii participanți la dialogul nostru. „Necazul” este că sculptura mea se și dispune graficii lui Părcălăboiu, dar inevitabil, cred că-l îndispune prin faptul că este „mai grea” decît lucrările lui.

— Dialogul cu voi a fost spațializat și neapărat de strictă valoare. Personajele din voi sînt, de fapt, inorogi tușați în ramele semnelor zodiacale. Vă mulțumesc.

Andrei ILENI

Calendar creștin

Întru aceasta zi praznicul acoperămîntului Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, Sfînta Fecioară Maria.

Întru aceasta zi se mai face pomenire despre pătîmirea Sfîntului Apostol Anania.

Joi, 1 octombrie 1992

7,00 Programul Televiziunii Naționale din Republica Moldova, 10,00 Actualități • Meteo, 10,20 Calendarul zilei, 10,30 Super Channel, 12,05 Ora de muzică, 12,55 Oameni

de lîngă noi, 13,25 Jazz-magazin, 13,55 Actualități • Meteo, 14,15 Tradiții, 14,45 Preuniversitaria, 15,25 Cursuri de limbi străine, 15,55 Agenda muzicală, 16,25 Forum, 16,55 Avangardă, 17,00 Actualități, 17,05 Repere moldave, 17,35 Televiziunea vă ascultă! 18,00 Shanghai la sfîrșit de secol, 18,20 Simpozion, 19,00 Studioul economic, 19,30 Desene animate, 20,00 Actualități, 20,35 Sport, 20,45 Film serial „Dallas” ep. 168, 21,45 Dosarele istoriei, 22,15 Reflecții rutiere, 22,30 Studioul șlagărelor, 22,45 Reporter '92, 23,15 Actualități, 23,30 Stadion, 24,00 Închiderea programului.

OPINII

Trist dar adevărat

Indiferent dacă prognoza sau estimarea rezultatelor alegerilor de la 27 sept. 1992, difuzată de televiziunea română prin IRSOP și INFAS, două instituții comandate și acreditate de agentura comunistă de la Cotroceni este reală, oricare ar fi situația, ceea ce se întâmplă în România este foarte trist.

Opțiunea electoratului pentru un președinte care și-a dovedit incapacitatea în cei doi ani după revoluție și simpatia unei părți a populației pentru fostul PCR deghizat în FDSN este incredibilă!

Așa cum se prefigurează formația parlamentară și guvernamentală, alegerea nu putea fi mai proastă.

Cu un partid ca „România Mare” și un specimen de talia lui C.V. Tudor, forumul suprem al țării, denumit „al rușinii” nu adaugă decât o travă, isterie și dezbinare ostentativă, provocatoare. Este ciudat cum această grupare care se intitulează așa, în loc să opteze pentru domnul Mircea Druc preferă un trădător de neam și țară, adeptul celor care au cedat Bucovina și Basarabia Uniunii Sovietice (El, Iliescu s-a îndocrinat la Moscova, de unde și-a luat o soție rusoaică și după decembrie 1989 a făcut ultima tentativă de vânzare a patriei prin pactul cu Gorbaciov).

A lipsit în acest context relieva, în fapt „interzisă”, a PSM în dauna eliminării partidului cu tradiție istorică, de prestigiu, PNL, cu toate gafele făcute, în mod inexplicabil, de dl. Câmpănu. Confuzia astfel se accentuează și mai mult.

Comentariile deocamdată sînt premature și de prisos, speranțele s-au spulberat pentru o deschidere curată spre democrație și civilizație, românii preferă promiscuitatea, mizeria și hoția (parte din ei).

Am curajul să afirm deschis și în scris că viitorul apropiat va însemna dictatura prostiei și vorbăreii goale, dezastru economic național, șomaj, inflație, haos și, în final, o nouă mișcare de masă cu consecințe imprevizibile.

Pentru asta lista principalilor vinovați este de natura milioanei care probabil au votat cu o suspectă inconștiență pentru cei care nu vor realiza practic decât un singur lucru: salvarea, pentru moment, a teroriștilor și vinovaților de dezastrul țării, de prăbușirea României în abisul rușinii și de stoparea istoriei.

Al doilea tur de scrutin, indiferent de rezultat, nu va aduce în funcția de președinte decât o VICTIMĂ a „adevăratei monstruoase coaliții”, care se prefigurează.

S-a dat astfel apă la moara celor care susțin că „NE MERITAM SOARTA”.

arh. L. NICULIU

Marți, 29 septembrie 1992, s-a inaugurat noul sediu al Consulatului german din Sibiu, str. Hegel nr. 3.

Foto: R. BALINT

Victor(ie) Ionescu — York

În kleine und grosse Wala-chei este mai probabil să te cheme IONESCU decât POPESCU. Din totdeauna au fost mai mulți Ioni decât popi.

În lumea largă este celebru un Ionescu, care, aici, n-a avut parte de victorie pentru că era bun, prin naștere (Eugen), pentru că a creat teatrul absurdului, pentru că a fost inclus de către capitaliști în Academia franceză, pentru că, și ar ajunge la dosar, a scris *Rinocerii* și ceea ce este important, pentru că el nu dă pîine, carne, apă, căldură și pentru că seara nu e în stare să ne lămurească pe ficcare cum stau lucrurile cu politica.

IONESCU din titlu nu este unul oarecare, el este cel mai cunoscut Ionescu din Floreasca din toată Valahia și chiar din țară. Cît se întinde puterea unei cutii magice cu imagini și sunete, difuzate din București, atît se știe despre el. Mai departe nimic. Nici nu e nevoie.

El este un instrument, bine întreținut căci trebuie folosit. De aceea arată, tov. V. Ionescu, bine furajat, bine adăpat și bine odihnit. Factori de stress nu există. Uitați-vă la epiderma lui. Cînd doar-me, sigur nu se agită iar cînd destabilizatorii îl agită, automat creierul îi intră în frinare BS (Blockier System) nu

ABS (Anti-Blockier-System). Dacă l-a plătit Ceaușescu el îl răsplătește pe Iliescu. Cu ce? Cu slugărnicie. Pentru ce? Pentru mîncare, de tot felul, zoon-ul fiind OMNIVOR. Dacă una a mîncat sub Ceaușescu alta mîncă sub Iliescu. Teul este să o ducă bine. Și o duce. Dacă un exemplar similar a recunoscut, la TV, că este porc, trebuie să stabilem ierarhiile. A. Păunescu este, după dimensiuni, un porc Landrace, format în România iar V. Ionescu (întrucît pare a nu avea, pe ecran, tot atîtea coaste cît poetul-porc), nu este decât un porc York.

De ce afirm că este porc? Nu mă tem de codul penal, articolele despre injurie și calomnie? Nu. Se poate ușor face demonstrația că este conștient că ceea ce afirmă știe că este minciună. Să nu uităm, în procesul de la Nürnberg a fost adus și acuzat

crainicul postului nazist de radio, Franz Fritsche. Acela l-a convins pe judecătorul sovietic că a fost convins el însuși de propagandă nazistă dar n-ar mai relua-o căci a înțeles aberația. Grăsunul V. Ionescu a reluat propaganda despre care acum 2 ani și jumătate a afirmat că a făcut-o obligat. Acum de ce o face? Pentru burtă? Zîmbetul de satisfacție la contrafacerea INFAS-ului (insituit care n-a fost primit în Bulgaria pentru că nu inspiră încredere) în 27 sept. ora 21 și... nu i-l pot șterge nici chirurgii care l-au albit și efeminat la față pe Michael Jackson.

Porcul ne ride în nas! Sînt convins că cineva îi va reteza ritul. Victor și victoria a lor lui este printre ultimele porcării comuniste din România.

Ion UNGUREANU

Este o evidență pentru oricine, fără a fi nevoie să fie primar, că problema locuințelor s-a acutizat. Macaralele au stat încremenite multă vreme, iar cînd au început să miște, prețul apartamentelor a atins cifre astronomice, după cum și posibilitățile oamenilor obișnuiți, trăitori dintr-o leafă roasă șoricește de inflație, de a aborda un astfel de proiect tîin de domeniul utopicului. Locuințele construite de stat s-au vîndut, ce-i drept la prețuri mici, restul spațiilor locative, închiriate, fiind „cu cîntec”, foștii proprietari, sau urmașii acestora, așteptînd o lege care să le reglementeze dreptul de retrocedare. În aceste condiții, de privatizare masivă, mai mult sau mai puțin norocoasă, și de așteptare a unui „să vedem ce va fi”, disponibilul de satisfacere a cererilor de locuințe a scăzut considerabil, el avînd, pe deasupra, și caracterul unei soluții nesigure.

Și totuși, fiindcă se pare că nu mai e o cale normală și descongestionată a acestei probleme de viață, după cum și mentalitățile de direcționare și rezolvare a unor astfel de cereri au rămas neschimbate, solicitările sînt tot mai numeroase, pe calapodul unui aceluiași „să vedem ce va fi”, nu rareori condimentate cu ingeniozități de diferite facturi, ajungînd pînă la acele obscur-politice. Astfel, au apărut „cortul de primărie”, „grevistul foamei”

și, să recunoaștem că de astfel de presiuni au avut parte ambii primari post-revoluționari și nu oricînd, ci în momente preelectorale.

Un recent caz, în care nu vreau să aduc nici un reproș solicitanților, ei aflîndu-se în situația unei reale dificultăți

Bravarea prin umilință

și, totodată, putînd fi înțeleși mai devreme de funcționarul „mai din spate”, este cel al soților Gabriel și Elena Topîrcean. Dinșii locuiesc de cinci ani într-o cămăruță la demisol, rece și umedă, folosită cîndva ca magazie, casa fiind vizată pentru demolare — care n-a mai avut loc — și în numele căreia și-au orientat speranțele spre întreprinderi, unde actualmente ocupă poziția a VII-a. Ce-i drept, n-au acte, decît o hîrtie la mină, provenind de la fosta locatară care s-a dus la azil, dar chiria au plătit-o în toată această vreme. Re-

cent, au primit o somație de evacuare, care urma să se consume în 5 octombrie, fapt ce a panicat tînăra familie, această perspectivă pîrînd intolerabilă, mai ales pentru fețița lor de trei ani, cît și pentru mama, gravidă. Acesta este motivul pentru care familia Topîrcean și-a pus cortul în fața Primăriei. Priimiți de dl. Aurel Maxim, sprijiniți moral de liderul de sindicat, dl. Tancău, întăriți în asigurări de dl. Sturzu că pot locui acolo pînă la o rezolvare optimă, cei doi soți s-au întors la redacție rugîndu-ne să adresăm, în numele lor, mulțumiri celor care au contribuit la amînarea evacuării și pentru asigurarea că, în viitor, vor locui ca niște pîrînti de neînvînați.

Situația locativă prezentată, pe lîngă multe altele care mai așteaptă în sertar, atacate judecătorește, oglindește nefericirea unor oameni în vremuri neprielnice, motivate în demersurile lor, dar înfruntînd birocrație, inimi de piatră, resemnări în cadrul legalității, dar pînă la urmă, asaltate încă o dată, poate ca ultimă șansă, printr-un paradox pe care să-l numim „bravarea prin umilință”. Ceea ce e bine, e că viceprimarul n-a avut inimă de piatră, dar cu o singură inimă caldă nu se face primăvară.

Mihai ȘTEFAN

NOTĂ

Urgia prețurilor

Trecutul — monstruos — regim de dictatură proletară, oricît de ticălos era, ne dădea lunar o rație de alimente la prețuri accesibile: 31 lei/kg de carne, 17 lei/l de ulei, 14 lei/kg de zahăr, 5 lei/kg de făină și 4 lei/kg de mălai. Aproximativ ne dădea cu 2 lei/kg de cartofi, 9 lei/kg de orez, 6—8 lei/kg de fructe, 3—6 lei/kg de zarzavat, 40 lei/kg de mezeluri, 5 lei/kg de pîine etc., la un salariu de 3.000 lei/lună.

Actualul regim de democrație... originală ne-a dat mai înainte de alegeri, și un timp după alegeri, alimente raționalizate, dar numai ulei și zahăr, deci fără făină și mălai, iar din luna februarie pînă în august 1992, nu ne-a mai dat nici bruma de ulei și zahăr. În luna august ne-a dat rația de ulei și zahăr pe luna martie, dar redusă la jumătate (pe luna fe-

bruarie au făcut-o uitată). Ni s-a făcut promisiunea că vom primi din urmă alimentele restante, dar am rămas cu promisiunea.

Se găsește zahăr și la unele magazine, încă de stat, și la privatizați, dar la prețul de 250 lei/kg, deci de 18 ori mai scump; ulei cu 300 lei/litru, deci tot de 18 ori mai scump; făină cu 110 lei/kg, deci de 22 ori mai scump; cartofi — „mîncarea săracului” — cu 80 lei/kg, deci de 20 ori mai scumpi. Salariul, de la 3.000 lei s-a urcat la 12.000 lei, deci numai de 4 ori. Oare ce gîndește stăpînirea? Se poate trăi așa?

Și să mai votăm tot această stăpînire, care ne-a dus la acest dezastru?

După ce am greșit în Duminica orbului, acum am fi groaznic de stupizi dacă i-am vota tot pe ei.

I.N.T. ROMÂNUL

Mica publicitate

PIERDERE

● Pierdut buletin de identitate pe numele Spiță Raluca Elena. Adresați telefon 41 81 08. Recompensă. (P.G.)

VINZĂRI

● Vind video player Funay. Telefon 41 18 12. (1354)

● Vind forinți la preț convenabil. Telefon 43 76 61 sau str. Tohan nr. 5, între orele 11—15. (1356)

DIVERSE

● Maistrul tinichigiu execut scocuri și acoperișuri case, din tablă. Informații: Sibiu, str. M. Kogălniceanu nr. 30, familia Tiberius. (1357)

GERMAN EXPRES vă invită în Germania cu autocarul, în 12, 21 și 31 oct. Telefon 44 46 48. (1220)

TAVI REISEN transportă persoane, pachete, lași, până la Köln. Telefon 92/43 11 57, 43 12 95. (1338)

COMEMORARE

Nimeni și nimic nu poate șterge cumplita durere, lacrimile și dorul nestins pe care l-a lăsat în urmă cu 6 săptămâni scumpul nostru soț, tată, socru, bunic și ginere

MIRCEA-CRAINIC POPA

— 47 ani —

Bunul Dumnezeu să te odihnească în pace!

Comemorarea va avea loc sâmbătă, 3 octombrie a.c., ora 11, la mormânt.

Familia

Societatea comercială „SIBIF” S.A. Sibiu

cu sediul în Sibiu,

str. Autogării nr. 12,

ORGANIZEAZĂ licitație la data de 15 octombrie 1992, ora 12, pentru închirierea spațiului comercial de la parterul blocului nr. 16 din Șoseaua Alba Iulia nr. 52.

Participanții la licitație vor depune la caseria societății, suma de 5 000 lei.

Relații suplimentare la telefon 41 57 10.

— 410 —

S. C. HERMANNSTADT SIBIU

str. Mitropoliei nr. 7,
telefon 41 30 49,

ANGAJEAZĂ:

● **BUCĂTAR CALIFICAT** cu vechime de 8 ani.

— 408 —

Primăria municipiului Sibiu

B-dul Victoriei nr. 1—3,

ANUNȚĂ CONCURS

pe data de 7 octombrie 1992, ora 9,
pentru ocuparea postului de

STENODACTILOGRAF.

Relații suplimentare la telefon 41 62 90,
interior 163.

— 409 —

PRESA DE AVORT

După un tam-tam de proporții, să-l zicem și tribal, o dată fiindcă evenimentul a avut loc la iarbă verde și a doua oară deoarece el a fost evocat de floarea cea vestită a presei noastre, olimpicii băștinași cei mai merituosi au fost premiați, tâmliați și sărutați, ditirambizați și canonizați de un spectru uman foarte larg, de la personalitățile vieții noastre politice și sportive, până la clasicii noștri curioși și linge-bilde. Penitele gazetărești au zgriat hirtia precum unghia corzile de harpă, ridicând imnuri de slavă metalelor olimpice, ca și propriul simț al gloriei dobândite de a ii, ei scotându-se cel mai rezonanți în corul sentimental al națiunii. Astfel, Laviniel i s-au făcut măsurători ca la încor-

porare, i s-au dat de mîncat tot felul de microfoane, i s-a făcut casa și, de ce nu, și inventarul firelor de păr din cap. Asta ca să știe că ei vor face tot posibilul ca marea noastră gimnastă să ajungă în muzeul londonez al figurilor

ECOSPORT

de ceară, se înțelege, fără milioanele primite, scrumite de atîta inflație și jind.

Numai că, la trecerea a doar citeva săptămîni, un confrate format la școala babelor de prispă și a aplecărilor cu urechea, penibil și nedrept de indiscret, se introduce în viața personală a La-

viniei, lăsînd-o să înțeleagă că de acum, de cînd e falmoasă, s-a terminat pînă și cu singurătatea spălatului pe dinți. Să fie vorba de un efect al unei sincere idolatrii degenerate în tirania de a-și ști eroina neapărat la mînăstire, sau de un calcul stupid că un atare demers gazetăresc de mahala va face coadă, ca la pline, în fața tarelbelor cu ziare?

Precis, nici una din „evaluări” nu se va împlini. Lavinia își va vedea de dreptul la viață, iar cititorii de viață lor pătită, sătui de trîlurile cancaniere ale unei presei de avort și de multimea de mîini nevăzute ce încearcă să le între-n buzunare.

Mihai ȘTEFAN

IMAGOLOGIA POPOARELOR (IV)

În august 1944 trupele sovietice, ca urmare a armistițiului, au intrat în România comportîndu-se ca niște trupe de ocupație, deși condițiile de armistițiu prevedeau că sîntem aliați. Pe lîngă despăgubirile de război, fixate la 300 000 000 dolari aur, URSS a încasat de la „fratele român” peste 1,2 miliarde dolari. Nu au fost de ajuns încasările în mărfuri și alte bunuri; soldații armatei roșii au siluit femeile și fetele noastre, au jefuit populația, au băgat groaza în sufletul românilor.

Cruzimea extremiștilor ruși s-a manifestat și în războiul nedeclarat din Republica Moldova. Populația românească a fost și este terorizată de către rusofoni, cazaci și foști puscăriși de drept comun. Copil și tîneri după ce au fost bătuți și schingiuiți, femeile, după ce au fost violate, au fost zvîrlite de-a valma în beciuri în care au fost aruncate grenade. Alții au fost răstigniți sau stropiți cu benzină, fiind transformați în torțe vii.

Cu toate samavolniciile extremiștilor ruși, luptătorii basarabeni au dat dovadă de vitejie știind că luptă pentru apărarea țării. Un exemplu ieșit din comun este cel petrecut în 19 iunie 1992. Gar-

diștii, sprijiniți de elemente din Armata a 14-a rusă, au atacat și cucerit cea mai mare parte a Tighinei, folosind întregul arsenal de aruncătoare, tunuri și tancuri. În această situație disperată colonelul HAMURARU, în fruntea polițiștilor moldoveni, a întreprins un vijelios contraatac, i-a pus pe fugă pe invadatori, în 30 de minute Tighina a fost eliberată de briganzii lui Smirnov. Panica în rîndul rusofonilor a fost atât de mare încît acești nemernici, aflați în Tiraspol și împrejurimi, au fugit spre Odesa. Din păcate moldovenii nu au putut exploata acest formidabil succes, fiind în inferioritate numerică, dar și ca tehnică militară.

DL. Mircea Snegur n-a urmat propunerea lui Mircea Druc de a organiza armata națională. În situația de mai înainte, dacă ar fi existat armata națională, războiul de la Nistru ar fi luat o întorsătură ireversibilă în favoarea moldovenilor. S-a demonstrat și de data aceasta vinovăția d-lui Mircea Snegur, care lupă din răspuțeri împotriva reunificării cu patria Mamă.

La fel, după 23 august 1944, elemente trădătoare s-au pus în slujba lui Stalin, aplicînd strategia siluirii conștiinței poporului român. Pentru a-și asigura stăpînirea asupra so-

cietății românești Stalin a impus destrămarea armatei române. Cel puțin 10 000 de ofițeri activi au fost îndepărtați din armată. Pe de altă parte a fost desființată țărănimea, odată cu colectivizarea. În decursul celor peste patru decenii de regim stalinist-comunist, sufletul și conștiința românului au suferit mutații radicale. Poporul român era onest, cinstit, harnic, primitor și cu credință în Dumnezeu; regimul crimei a pluat, poluat și ruinat acest popor viteaz prin genocid cultural, social și economic.

După decembrie 1989 noua putere care s-a cocoțat în virful piramidei, în loc să salveze societatea de la ruina economică și morală, a folosit toate mijloacele pentru a duce țara în pragul falimentului. Toate acestea pentru a-și salva propria piele. Un infractor nu va fi niciodată în stare să înfroneze cîntecul și ordinea. La fel, un comunist înrăit nu se va strădui să îndrepte societatea pe făgașul democrației. Cameleonii din trecut se încăpăținează să mențină puterea. Astfel ei devin trădători de țară. Ei trebuie să înțeleagă că rolul lor s-a terminat.

(va urma)

Vasile GIURGIU

— veteran de război —

KARADJICI VREA DOVEZI

Sarajevo — Proiectilele căzute în piața din fața Catedralei, au cauzat moartea a trei persoane. Orașul Sarajevo a fost supus marți, unui sustinut tir de artilerie.

La Geneva, președintele musulman Izetbegović și-a exprimat dorința pentru un armistițiu, dar a refuzat să-l înfîlnească pe liderul sîrb din Bosnia, Karadžić.

Înaltul Comisariat al ONU, a atras atenția asupra pericolului de pierdere de vieți omenești, din cauza frigului și inaniției, în Bosnia, odată cu venirea iernii. Mediatorul Vance, a spus că americanii speră să rela podul aerian spre Sarajevo. La acuzațiile

americane, că sîrbii au instituit în mai-lunie, un adevărat genocid pentru musulmanii prizonieri, Karadžići le-a respins, cerînd președintele Bush să prezinte dovezi. Ministrul francez de externe, Roland Dumas, referindu-se la masacrarea musulmanilor bosniaci, de către sîrbi în lagărul de la Breiko, a cerut o anchetă internațională și a declarat: „Comunitatea nu poate accepta asemenea acte monstruoase”.

Lîngă Zagreb, două elicoptere cu inscripția ONU au fost ținta unor focuri trase de la sol. Cei doi piloți au aterizat forțat fără a suferi vreo accidentare.

PORTI ÎNCHISE LA COMUNITATEA EUROPEANĂ

Solicitarea de către Bulgaria a unui credit de 130 milioane dolari a fost primită cu rezerve de miniștrii Comunității Europene, în special de Spania, care dorește să impiedice exportarea de oțel țării est-europene. Discutarea cererii Bulgariei de a fi primită ca membru-asociat, va fi discutată de Comunitatea Europeană la jumătatea lunii octombrie. România se află cu un pas înainte în această privință. În prima parte a lui octombrie va fi discutată de Comunitate cererea României pentru statutul de asociat. Oricum, Comunitatea Europeană este puțin dispusă în a-și deschide piețele.

După alegerea din România, mulți parlamentari europeni, au îndolei asupra progreselor României în promovarea democrației.

DEZMINTIRE

Cancelarul Kohl și-a aniversat cu discreție împlinirea a 10 ani, de cînd este la putere. În această perioadă a căzut zidul Berlinului și a avut loc reunificarea celor două Germanii. Referindu-se la zvonul că ar fi discutat cu Mitterand posibilitatea înființării unei bănci germano-franceze, Kohl a opinat: „Acest zvonuri vin de la Londra”.

Rubrică de Emil PORIMB